

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget til ændring af aktieavancebeskatningslovens regler om tegningsretter er foranlediget af Højesterets dom af 14. august 1996, som omtalt i TfS 1996.654.

Sagen vedrørte spørgsmålet, om en ret til tegning af aktier til en kurs, som svarer til markedskursen eller overstiger denne, kan betegnes som en tegningsret i relation til aktieavancebeskatningsloven. Skatteministeriet argumenterede for, at en tegningsret alene er en ret til tegning til en kurs, som ligger under aktiernes markedskurs (favørkurs), mens skatteministeriet argumenterede for, at også ret til tegning til markedskurs eller en kurs, der er højere end markedskursen, kan benævnes en tegningsret i relation til aktieavancebeskatningsloven.

Efter lovens § 5, stk. 3, og § 6, stk. 4, anses aktier tegnet ved udnyttelse af tildelte tegningsretter for anskaffet på samme tidspunkt som de moderaktier, tegningsretterne er blevet tildelt på grundlag af. Skatteministeriet fik medhold i, at anskaffelsestidspunktet for de aktier, som blev tegnet på grundlag af de tildelte tegningsretter, var det samme som tidspunktet for anskaffelse af moderaktierne. Ved afståelse af de nytegnede aktier oversteg ejertiden således tre år på afståelsestidspunktet, hvorefter tabet var fradragsberettiget efter de gamle hovedaktionærregler.

Højesteret underkendte således ved dommen, at aktieavancebeskatningslovens regler om tildelte tegningsretter alene omhandler ret til tegning til favørkurs.

Højesterets præmisser bygger på det synspunkt, at såfremt begrebet tegningsret i aktieavancebeskatningsloven alene gælder ret til tegning til favørkurs, skulle dette have fremgået klarere af loven og dens forarbejder, end tilfældet var.

Begrundelsen for lovens regler om at tildelte tegningsretter anses for anskaffet samtidig med moderaktierne er, at der ved kapitaludvidelser ved udstedelse af tegningsretter til favørkurs overføres værdier fra moderaktierne til i første omgang tegningsretterne og dernæst de nytegnede aktier. Dommens resultat medfører, at ved tildeling af tegningsretter til

markedskurs til de hidtidige aktionærer skal de nytegnede aktier anses for anskaffet samtidig med moderaktierne, uanset at den økonomiske begrundelse, der har ligget bag reglerne, ikke gælder ved tegningsretter til markedskurs.

Højesterets dom må også anses for at have afledede konsekvenser. Efter den praksis, der var gældende før Højesterets dom af 14. august 1996, hvor aktieavancebeskatningslovens særlige bestemmelser om tegningsret alene fandt anvendelse ved tegning af aktier til favørkurs, blev der ikke gennemført beskatning af de aktionærer, som ikke udnytter deres tegningsret, men lader nye aktionærer tegne aktier til markedskurs.

Højesteret fastslog imidlertid, at begrebet tegningsret omfatter såvel tegningsret til favørkurs som til markedskurs, eller en kurs der er højere end markedskursen. Dommen vedrører konkret *anskaffelsestidspunktet* for aktier, der er tegnet på grundlag af en tegningsret. Efter praksis gennemføres der beskatning af de hidtidige aktionærer, hvis andre kan tegne til favørkurs. I disse tilfælde anses de hidtidige aktionærer for at have *afstået* deres tegningsret, og der er gennemført en beskatning. Denne afståelsesbeskatning bygger på sondringen mellem favørkurs og markedskurs. Eftersom Højesteret nu har fastslået, at aktieavancebeskatningsloven omfatter både tegningsret til favørkurs og markedskurs, kan dommen have den konsekvens, at afståelse af en tegningsret til markedskurs tilsvarende skal anses for en afståelse i skattemæssig forstand efter aktieavancebeskatningsloven. Det vil betyde, at de hidtidige aktionærer kan blive undergivet beskatning, hvis der tegnes aktier til markedskurs eller mere.

Ved tegning til markedskursen vil tegningsretten ingen værdi have for den hidtidige aktionær. De hidtidige aktionærer modtager intet vederlag i forbindelse med overførslen af tegningsretterne til andre, og de har heller ikke betalt for de overførte tegningsretter. Alligevel kan beskatning komme på tale, da aktieavancebeskatningslovens § 6, stk. 2, i disse tilfælde bevirker, at tegningsretterne anses for anskaffet til tegningsbeløbet og afstået til tegningsbeløbet. Gennem anvendelse af gennemsnitsmetoden for op-